

CORRESPONDENTIE.

SANATORIA VOOR ONVERMOGENDEN

De heer A. H. HAENTJENS zendt ons een schrijven over dit onderwerp, waarmede wij echter de pas gesloten discussie niet weder willen openen. Wij vermelden er slechts uit, dat de opgave der voeding van Dr. HAENTJENS' ontwerp geschiedde om de bewering van Dr. PIJNAPPEL in het *Handelsblad* te lozenstraffen, als zou Dr. H. op de voeding hebben willen bekrimpen. Geenszins heeft hij een aanklacht tegen de voeding te Hellendoorn bedoeld.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officieele verslagen, enz.

DE DOCTORSTITEL VOOR ARTSEN.

In de vergadering der Tweede Kamer van Dinsdag 8 Maart 1904 heeft de heer DE SAVORNIN LOHMAN bij de behandeling van de wijziging en aanvulling der hooger-onderwijs-wet voorgesteld, dat voor de faculteiten der geneeskunde en die der wis- en natuurkunde de bezitters van een eindexamen van een H. B. S. met 5-jarigen cursus zouden worden vrijgesteld van het eindexamen gymnasium of toelatingsexamen van de Universiteit, zoodat ook dezen in het vervolg de academische examens zouden kunnen afleggen en zouden mogen promoveeren. Hij wees er op, dat door deze wet de beteekenis, die wij tot dusver gehecht hebben aan het woord „doctor” gewijzigd wordt, omdat men tot dusver aan dien titel verbond de gedachte, dat de bezitter een klassieke opleiding moet hebben gehad. Dit zal bij aanneming van dit wetsontwerp niet meer zoo zijn. Wel zal zoo'n doctor een wetenschappelijk man moeten zijn. Zijn wensch was nu, uit de tegenwoordige regeling iets weg te nemen, dat moeilijk met het gezond verstand verenigbaar is. Hij beweerde, dat ook nu reeds men niet mag zeggen, dat een klassieke opvoeding voor de *medicinae doctores* gevorderd wordt. Tot staving van zijn bewering las hij eenige citaten voor uit het hoofdartikel van Prof. PEKELHARING in ons nummer van verleden week.

De Minister van Binnenlandsche Zaken stelde zich evenals in de Memorie van Antwoord (zie dit *Tijdschrift* 1904, n°. 3, blz. 147) op het standpunt, dat de vraag „klassieke opleiding of niet?” pas onder de oogen kan worden gezien als een algeheele herziening onzer onderwijswetten aan de orde is, die voorbereid wordt door de z.g. ineenschakelingscommissie. Nam men nu het amendement van den heer DE SAVORNIN LOHMAN aan, dan was de quaestie reeds beslist. Zulk een incidentieele beslissing keurt hij af en hij wijst het amendement met kracht van de hand.

De heer DE SAVORNIN LOHMAN verklaart zich geenszins overtuigd. Na de besliste verklaring van den Minister echter zegt hij van zijn voornemen af te zien het amendement in te dienen.

Zoo is dus de verwezenlijking van een algemeen door de geneesheeren gekoesterden wensch voorloopig onmogelijk geworden. Het in die Kamerzitting gesprokene is echter belangrijke lectuur voor de medici en in elk